

Ὁμιλία τοῦ Ἰωάννη Ζῆβου, Ἀρχηγοῦ, ἐπὶ Συνεσέλευση τῆς Π.Ε. Α' Γραφεία
(... Ἀγλαμαρῶν) Μικρολόγισμο 31.5.78)

Εὐχαριστῶ τὴν Ἀ' Περιφερειακὴ τῆς Πειραιῶ, γιὰ τὴν τιμὴ πού τὴν εὐκαιρία πού μοῦ δίνει σήμερα νὰ βρεθῶ μαζί σας καὶ νὰ ἀπευθυνθῶ διὰ τῶν τοπικῶν στελεχῶν καὶ τῶν πολιτευτῶν μας ἐπὶ μεγάλῃ πόλῃ τοῦ Πειραιῶ καὶ δι' αὐτὴν εἰς ὅλες τὰς πόλεις καὶ τὰ νησιά καὶ τὰ χωριά τῆς Ἑλλάδος. Αὐτὴ ἡ περήφανη πόλις τῆς λεβεντιᾶς τῆς θάλασσης, πού φιλοξενεῖ ἐπίσης ἀντιπροσώπους τῆς λεβεντιᾶς τοῦ βουνοῦ, εἶναι ἀπὸ τὰς εἰς τὸν ζωντανὸς ἔστις τοῦ σύγχρονου ἑλληνισμοῦ. Καὶ ἀπὸ αὐτὴ ἐξαρτῶται κατὰ ἐνα μεγάλῃ βαθμῇ ἡ μορφή αὐτοῦ τοῦ τόπου. Ἀπὸ οὗ ζεκινήσανε τὰ καρῶνα πού στήριξαν τὸ 1912 καὶ μετὰ, τοὺς μεγάλους ἐθνοσωπελευθερωτικὸς ἀγῶνες. Ἀλλὰ ἀπὸ οὗ ζεκινῶν ἐπίσης τὰ καρῶνα πού ὀργάνωσαν τοὺς ἄκατονούς, σήμερα καὶ φέρωνον τὴν ἑλληνικὴ σημαία καὶ τὴν ἑλληνικὴ ψυχὴ εἰς ὅλα τὰ κέντρα τῆς οἰκουμένης. Ἀπὸ οὗ θύλω νὰ ζεκινήσει τὸ μήνυμά μας πρὸς τὸν ἑλληνικὸ λαὸν, τὸ μήνυμα ἐναντίον τῆς κυβερνήσεως τῆς πολιτικῆς διασπορᾶς καὶ τῶν συνεχῶν ὑποχωρήσεων ἐπὶ ἐθνικῆς θέματα, πού γιὰ κακὴ μας τύχη διαχειρίζεται τὰς τύχας τοῦ ἔθνους.

Ἀλλὰ πρὶν προχωρήσω, πρέπει νὰ ὁρίσω ἑφρα τὴν τιμὴς ἐπὶ τὴν μὴνῃ ἀγωνιστῆ πού οὗς ἔφυγε, ἐνὸς γενναίου ἥρωα τῶν δημοκρατικῶν ἀγῶνων τῆς πόλεως τοῦ Πειραιῶ, τοῦ Νίκου τοῦ Ἀμυραδάκη, πού ἔπασε ἐπὶς ἐπάλξεις κατὰ τὸν τελευταίον ἐκλογικὸ ἀγῶνα. Ἐκεῖνος ἔδειξε ὅτι ἦταν πιστὸς μέχρι θανάτου. Θέλω ἀπὸ τοὺς σημερινούς Πειραιώτες ν' ἀποδείξουν ὅτι θὰ εἶναι πιστοὶ μέχρι τῆς ἐπιπέσεως καὶ τῆς ὀλοκληρωτικῆς νίκης τοῦ κόμματος.

Τὸ Ἐθνικὸ Πρόβλημα

Ἀγαπητοὶ μου φίλοι, ἡ χώρα διέρχεται πραγματικὰ μιά κρίσιμη περίοδο. Ὁ πρωθυπουργὸς μας πῆγε ἐπὶ τὴν Νέα Ὑόρκη καὶ δὲν ξέρουμε ἂν θὰ γυρίσει γερὰς ἢ ἂν θὰ γυρίσει λαθωμένος. Αὐτὴ τὴ στιγμή, πού μιλοῦμε, καθ' ἕνα ἡ τύχη τοῦ κράτους, πού ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος κατοχύρωσε μετὰ τὴ συνθήκη τῆς Λωκάνης. Αὐτὴ τὴ στιγμή ἐπίσης οἱ οἰκονομικὲς συνθήκες τῆς χώρας βρῖσκονται εἰς ἀδιέξοδο. Ἐε τέτοιες στιγμὲς οἱ κυβερνήτες, πού ἔχουν μέσα τους τὸν πόνο τοῦ ἔθνους, κτυποῦν τὴν καρπῆνα τοῦ ἐθνικοῦ συναγερμοῦ καὶ ζητοῦν καὶ κηρύττουν τὴν ἐθνικὴ ἐνότητα.

Ἡ Πώλησις τῆς Διαισθησῆς

Κι ἔγινε προχθὲς ἕνα κυβερνητικὸς ἀνασηματισμὸς πού σήμανε τίς μιά πώληση, γιὰ ἕνα νέο δικασμὸ τοῦ ἔθνους, γιὰ τὸ μείρασμα τῶν Ἑλλήνων εἰς δύο παρατάξεις, πού ἡ μία θὰ πέσει ἐναντίον τῆς ἄλλης γιὰ νὰ τὴν ἐξοντώσει. Ὁ κ. Καραμανλῆς, ἐπὶν πρὶν κρίσιμη στιγμή πού διέρχεται ἴσως τὸ σύγχρονο ἑλληνικὸ κράτος, μῆρκε τὴν ὄρα μετὰ τὸν ἀνασηματισμὸν, νὰ ἐπαναλάβῃ ὅτι ὁ μόνος του σκοπὸς εἶναι ὁ ἐθνικὸς δικασμὸς καὶ ὅτι ἡ μόνη λύση ἐπὶ προβλήματα τὸ ὅποια ἀντιμετωπίζει τὸ ἔθνος εἶναι τὸ μείρασμα τῶν Ἑλλήνων εἰς δύο παρατάξεις πού ἡ μία θὰ ἐξοντώσει τὴν ἄλλη. Γιατὶ; Γιὰ νὰ μείνει ἡ δεξιὰ ἐπὶ τὴν ἔξουσια. Γιατὶ φαίνεται ὅτι τίποτε ἄλλο δὲν ἔχουν μέσα τους οἱ ἐκπρόσωποι τῆς δεξιᾶς, παρὸ πῶς νὰ κρητῆσουν τὴν ἔξουσια ἐπὶ χεῖρα τους. Κι ὅλα τὰ ἄλλα ἄς βουλιάξουν.

Ἀπεκαλύφθηκε ἐπίσης ὅτι γιὰ νὰ ἐπιτύχει τὴν πώληση ὁ κ. Καραμανλῆς, ὅπου δὲν κατάφερε νὰ τὴν ἐπιβάλῃ μετὰ τὸν ἐκλογικὸ νόμο, τὸ νόμο τὸν ἐγκληματοικὸ τῆς " παραμορφωτικῆς" ἀναλογικῆς, τώρα προσφεύγει ἐπὶ πάντα γνώριμη μέθοδο ἐπὶ δεξιᾶ - ἀλλὰ πού νομίζουμε πῶς ὕστερα ἀπὸ τὴ δοκιμασία τῆς δικτατορίας δὲ θὰ τολμώσῃ νὰ ζαναμεταχειρισθῇ - ἐπὶ μέθοδο τῆς ἑπιπέσεως τοῦ πολιτικοῦ κῆσμου. Μετὰ σκοπὸ νὰ διαλυθῇ τὸ κέντρο, πού εἶναι ἡ ἄρνησις τῆς πώλεσεως. Ὁ κ. Καραμανλῆς ἐνσυνείδητα πορεύεται τὴν ὁδὸ τοῦ νέου ἐμφύλιου δικασμοῦ, τὴν ὁδὸ πού εἶχα διαγνώσει ἀπὸ τὸ 1974 καὶ γι αὐτὸ ἔγραφα τὸ πρῶτο μου μετὰ τὴ δικτατορία βιβλίον * Πρωτό σὲ νέο Ἐθνικὸ

Διχασμό". Ο κ. Καραμανλής έχει αποφασίσει σφαιρικά να μπει στο πόνθεον των πύθων πολιτικών της Ελλάδας - να πάρει μάλιστα την πρώτη θέση: Διότι δ' κυλέτης εξεραυλίζε τους θραυούς του, δ' Βούλαρης προσέφυγε άπλως στήν βίβα καί τή νοθεία γιά νά έξασφαλσίσει μιά έκλογική νίκη. Ο δελαγιάννης καλλιέργει σε τά πάθη των έκλογών του, γιά νά δόγησει στή θράβα τής παυλοκρατίας άλλό καί στή αίσχισθού πολέμου του 1897!.. Ο κ. Καραμανλής ξεπερνάει καί τούς τρε- διότι δέν άποβλέπει μόνο στόν εκμαυλισμό των ψηφοφόρων του, των εκλογικών πε- λατών του. Σκοπεύει νά έξευτελίσει τόν πολιτικό κόσμο στή συνολό του. Γιατί; Γιά νά φτάσει στό συμπέρασμα δ' ελληνικός λαός, ότι δ' πολιτικός κόσμος είναι: γός διασθαρμένος καί γιά τή σωτηρία τής χώρας μιά καινούργια δικτατορία, τούς μέ κάποιο στέμμα, νά είναι ή μόνη λύση.

Ο κ. Καραμανλής αυτή τή στιγμή, έχει στρέψει δλη τήνπροσοχή του στή διάλυση του κέντρου. Γιατί; Γιατί δσο υπάρχει τό Κέντρο δέ μπορεί νά πεί, αυτό καί θέλει νά πεί στόν ελληνικό λαό: "Η ψηφίζετε έμένα ή θά πέσει στή χείρα τώ "μαρξιστών". Διότι τί πάει νά μάς κάνει δ' κ. Καραμανλής; Νά μάς θέσει μπροστά στή δόλημμα. "Η συτόν τόν "άντιμαρξιστή" ή τό χάος του μαρξισμού του "Ανδρέ Παπανδρέου καί του ΚΚΕ".

Έμεϊς ύποσχόμεσθε ότι δέ θά του κάνουμε τό χατήρι νά βουλιάζουμε, δέ θά του κάνουμε τό χατήρι νά καταθέσουμε τή δόλη. Θά σταθούμε όλόρθοι, νέν από κάθε διασθορά, πένυ από κάθε εκλογικό άνέντιμο νόμο, γιά νά πούμε ότι τόπος αυτός είναι άδύνατο νά χωρισθεί σέ μαρξιστές καί άντιμαρξιστές. Η με- γάλη πλειοψηφία του τόπου αυτού είναι προοδευτικοί άνδρες, καί πιστεύουν στή συναδέλφωση των Έλλήνων καί θέλουν τήν πολιτική άμολότητα γιά νά κτίσουν μιά Έλλάδα άντάξια του παρελθόντος τής, μιά Έλλάδα πού δέ θά είναι φτωχός συγγενής, αλλά όμώτιμος έταίρος στήν οίκογένεια των δημοκρατικών λαών τής Εύρώπης.

Η ΝΕΑ ΑΠΟΤΑΣΙΑ ΚΑΙ Η ΕΣΥΓΙΑΣΗ

Είχε δυστυχώς δ' κ. Καραμανλής μέσα στή σπλάχνα μας συνεταίρους στή σκέδία του αυτό. Είναι λυπηρό, αλλά τό ξέρετε όλοι. Τά άποκαλυπτήρια έγιναν. Ίντροφοί μας, πού έλευκάρηκαν στούς όγντες γιά τήν δημοκρατία, στή τέλος τής Ζηής τους άπόκομον καί δέχθησαν νά πουλήσουν τήν συχή καί τή συνείδησή τους γιά ένα ύπουργικό χαρτοφυλάκιο, γιά μιά ύπόσχεση χαρτοφυλακίου, γιά μιά θέση σέ κάποιο κρατικό Όργανισμό ή γιά μιά ύπόσχεση ότι θά μπουν στή ψηφοδέλτιο τής δεξιάς, αυτής πού πολέμησαν σέ δλη τους τή Ζυή. (Θυνές Αίσχος)

Υπήρξαν δυστυχώς μέσα στή σπλάχνα μας καί μερικοί "νεώτεροι" οί άρριβιστές, εκείνοι πού έμψανίζονταν ως διασημώμενοι από τής εύρωπαϊκής ιδέας, πού έκαναν τόν ήρωσθέντ του δημοκρατικού σοσιαλισμού, καί σί ύποτοι πούλησαν καί τήν εύρωπαϊκότητά τους καί τό σοσιαλισμό τους γιά νά γίνουν ύπηρετές μιάς παρατάξεως, πού είναι ή άρνση κάθε πρόδοιο καί είναι ή ένω- μάτωση κάθε σκοταδισμού. Είναι ντροπή ότι υπάρχουν τέτοιοι "νεοί", είναι ντροπή ότι ή γεννά μας έξέθερεψε τέτοιους καιροσκόπους - όπορτυνιστές!..

Έγινε όμως καί κάτι άλλο παρήγορο: "Επιτρέψτε μου νά σας τό πύ "Η καρουσία στήν άγεσία του κόμματος αυτού πού έχει τήν τιμή νά σας μιλά, ζούλασε σά νυστέρι καί έσπασε τό άπόστημα πού είχε δημιουργηθεί μέσα στόν άργυρισμό του Κέντρου. Έσπυγον έτσι οί άρρωστημένες όλες τό σκοταμένο αί- μα καί έμειναν οί ύγιεις ίσθοί. Άλλά από αυτούς τούς ύγιεις ίσθούς θά ζαναφ- τιάξει τό πολιτικό σώμα τής Ε.Δ.Η.Κ., πού κάποτε ως Ε.Κ. συγκέντρωσε τό Σεγ' του Έλληνικού λαού. Αυτό τό γέρικο δένδρο, πού ηταν γεμάτο ξερό καί άρρω- στημένα κλαδιά, μέ δσα συνέβησαν τούς πέντε μήνες πού πέθανε, μέ τό κλάδο- μου πού σπείθει, είναι βέβαιο ότι σύντομο θά βγάλει καινούργιους κλώνους καί πολύ γρήγορο δά μοιράσει ζανά νά κυριαρχήσει στή πολιτική όρίζωντα τής Έλ- λάδας. Τό κομμα τής Ε.Δ.Η.Κ, τώρα πού άπαλάχθηκε από τούς προσκυμένους, από τούς άρριβιστές, από αυτούς πού μπήκαν στή πολιτική μόνο από π. σοσιατική ιδιο- τέλεια, θά ζαναφύξει τήν παλιά του ύεγα. Θά ζαναφύξει τήν άνόρετα του καί δά γίνει δ' όδηγός καί δ' κυβερνήτης του σύγχρονου ελληνισμού.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΕΝΤΡΟ

‘Αλλά άγαπητοί μου, δέν έξυ σκοπό σήμερα νά σάς μιλήσω γιά τς ντροπές αύτῶν πού προοκύνθησαν τόν Ξέρξη, γι αυτούς πού μήδισαν . Βά σάς μιλήσω γιά τό πολιτικό μέλλον τής χώρας, Βά σάς μιλήσω γιά τό τι είμαστε καί τι σκεπτόμαστε νά κάνουμε στόν τόπο αύτό. ‘Εμείς πού είμαστε τό Κέντρο.

Τί σημαίνει Κέντρο; Τό Κέντρο είναι μία “ ειδική κατάσταση τοῦ σκέπτεσθαι”, ένας ξεχωριστός τρόπος πού αντιλαμβάνεται ὁ ἄνθρωπος τή ζωή. Στή ζωή ἔχει μερικους πού πᾶν πρὸς τό πῶσω, ἔχει μερικους πού προχωροῦν μέ βῆμα σημειωτόν, ἔχει ἄλλους πού προχωροῦν μέ ένα φυσιολογικό βῆμα καί ἔχει ἄλλους πού κάνουν πηδῆματα. ‘Ἐχει ὅλη. τήν αντίδραση, τήν συντήρηση, τήν ἐξέλιξη καί τήν ἐπαναστατική ἀλλαγῆ. ‘Εμείς δέν είμαστε ἀντίδραση, δέν βλέπουμε πρὸς τό πῶσω. Δέν είμαστε συντήρηση, δέν θέλουμε νά προχωροῦμε μέ βῆμα πρῶσιωτόν. ‘Εμείς είμαστε ἡ ἐξέλιξη, προχωροῦμε πρὸς τό ἐμπρὸς μέ τήν ταχύτητα τοῦ φυσιολογικοῦ ἀνθρώπου καί δέν κάνουμε πηδῆματα, γιατί τά πηδῆματα γίνονται μόνο σέ ἐξαιρετικές περιπτώσεις. Δέν μποροῦν νά εἶναι ὁ κανὼνας, γιατί Βά κινήσουν τό ὀδικοιολογίτη σπᾶσμο τῶν ποδιῶν, τῶν χεριῶν ἡ καί τῆς κεφαλῆς. ‘Εμείς είμαστε τὸς κῆρος πού θέλει τήν ἀλλαγῆ κατὰ τὸν τρόπο πού μπορεί νά τήν ἀνβῆξει τό κοινωνικό σύνολο. Είμαστε τό μέτρο, είμαστε ἡ ζωή. ‘Εχουμε βέβαια τό δρομα, πού μᾶς ἐκινεῖ, νά οτιάζουμε μία κοινωνία στήν ὁποία δέν ἐπιτρέπεται ἡ ἐκμετάλλευση τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ ἄνθρωπο. ‘Αλλά αὐτό Βά τό κάνουμε σιγά-σιγά, χωρίς νά σπᾶσουμε τῆς δομές καί χωρίς νά καταστρέψουμε αὐτό πού μᾶς συνδέει μέ τήν ἱστορία μας.

Είμαστε ἡ πολιτική ἔκφραση τοῦ πνεύματος τῆς ἐπανάστασης τοῦ 1909, πού ὁ ‘Ελευθέριος Βενιζέλος μετοσῆωσε στό μεγαλεῖο τῆς ‘Ελλάδος τοῦ 1910 1920. Είμαστε πολιτικός ‘Οργανισμός πού πρωτοστάτησε σέ ὅ, τι πᾶς προοδευτικό καί ὅ, τι πᾶς δημοκρατικό ἔχει πραγματοποιήσει ὁ σύγχρονος ἑλληνισμός. Τό πνεῦμα τοῦ 1909, ἐπειδή εἶναι ἡ δημιουργία, μπορεί κάθε τόσο νά προσαρμόζεται στή μεταβαλλόμενη κοινωνική πραγματικότητα καί νά εἶναι τήν κατάλληλη ἰδεολογική τῆς ἔκφραση, μένοντας πάντα στήν πρωτοπορεία. ‘Επὶ Βενιζέλου είμασταν φιλελευθέροι, σήμερα είμαστε σοσιαλιστές δημοκράτες.

Είμαστε τό κέντρο. Πέρα ἀπὸ μᾶς ὑπάρχει ἡ ἐπαναστατική ἀλλαγῆ, ἡ ὁποία, ὅταν δέν δικαιολογεῖται ἀπὸ τῆς ἱστορικές συνθήκες, εἶναι ἡ αὐτοκτονία ἡ ὑπεκφυγῆ. ‘Εμείς δέν κυτᾶμε πρὸς τό πῶσω. ‘Εμείς Βά προχωρήσουμε πρὸς τό μπρὸς. ‘Εχοντας πάντα τό βλέμμα στραμμένο μπροστά, ἔχοντας ὅμως ταυτόχρονα τό πόδια μας καλά στερεωμένα στό ἔδαφος. Γιατί ἂν βλέπουμε τό σύνεφο, Βά πᾶσουμε πάνω στίς παγίδες καί ἡ ζωή καί οἱ διεθνεῖς συνθήκες μπορεί νά μᾶς στήσουν.

ΤΟ ΚΟΜΜΑ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ

Στήν ‘Ελλάδα ἡ ἀντίδραση καί ἡ συντήρηση στήρίζονται στό κόμμα τῆς δεξιάς. ‘Αλλάζει ὀνόματα τό κόμμα τῆς δεξιάς, ἀλλά παραμένει πάντα τό ἴδιο. ‘Αλλοτε λέγεσαι Λαϊκό Κόμμα, ἄλλοτε λέγεσαι Συναγερμός, ἄλλοτε ΕΡΕ, ἄλλοτε Ν. Δημοκρατία. ‘Αλλάζει ὁ Παναγιῶς καί ἔβαλε τό ροῦχο ἀλλοτε. Πένει ὅμως τόντο τό ἴδιο. Εἶναι ἡ πολιτική ἔκφραση τῆς ἀντίδρασης καί τῆς συντήρησης. (Πᾶς συνή: ‘Επιπροβασία).

Καί καί χειρότερο ἄξιμα. ‘Η δεξιά μετά τό 2ο Παγκόσμιο πόλεμο κατάλαβε ὅτι μειωθησα ὅμως εἶναι γιά νά μπορέσει νά κυβερνήσει πρέπει νά δημιουργήσει καταστάσεις πολῶσεως, νά χωρίσει ‘Ελληνες σέ δύο. Καί τό κατάρῶσε. Τῆ βοηθήσαμε καί μετς, οἱ Κεντρώοι, μέ τῆ διαίρεση μας καί τήν τάση νά χωρίζουμε σέ ὀμάδες.

‘Ετσι μεταξύ τοῦ 1947 καί 1967 ἡ δεξιά διαίρεσε τοῦς ‘Ελληνες σέ “ἔθνικοφρονες” καί “κομμουνιστές”. ‘Επάνω σ’ αὐτό τό μετῆρο ἡ μειωθησα αὐτή κατόρῶσε νά ἐπιβάλλει τό κράτος τῆς, μέχρις ὅτου οἱ πρᾶσιτυτικές δυνάμεις, ὑπὸ τήν ἡγεσία τοῦ Γεωργίου Παπανδρέου, (χειροκροτήματα), ἐνώπιον καί ἔχιναν κυβερνήση τοῦ τόπου. Δέν στερεώθηκε τό ἔχειρήμα, γιατί ὡσπυτιχῶς μέ τῆ μέθοδο τῆς διασπορῆς ἡ δεξιά μᾶς διέσπασε γιά νά μᾶς ἀδηγήσει τελικό πύ ἀί-σχος τῆς δικτατορίας.

Ο ἡ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ - ΚΕΝΤΡΟ -

‘Η δεξιά μετά τήν δικτατορία ἐπιχειρεῖ ἀπὸ τήν πρώτη στιγμή ὅ μᾶς

χωρεί και πάλι όπως ήδη ανέφερα σε δύο παρατάξεις, σε πορξιστές και αντιμαρξιστές. Για να εμφανίσει ότι υπάρχει μία ένυμνη αντιμαρξιστική παράταξη θέλει να αποδείξει ότι δεν υπάρχει Κέντρο. Και γι' αυτό από την πρώτη στιγμή που επέστρεψε ο Καραμανλής στην Αθήνα έχει επιδοθεί στη προσπάθεια να διαλύσει το Κέντρο. Υπάρχουν πολλοί που μας λένε σήμερα, πώς ή εξέλιξη μαζί με την αντίδραση και την συντήρηση μπορούν να στεγαστούν κάτω από την ίδια πολιτική στήλη, από την άγαστα του Καραμανλή. Μας ρωτάνε: Πά τί διαφέρει σήμερα το Κέντρο από την δεξιά; Ο Καραμανλής έδειξε τον Βασιλιά. Ο Καραμανλής κρατικοποίησε τον Ύδαση και τον Ανδρέαδη. Ο Καραμανλής επέβαλε τη δημοτική. Ο Καραμανλής άνεγνύρισε το Κομμουνιστικό Κόμμα. Τι διαφέρει επομένως, λένε, ο Καραμανλής από το Κέντρο;

Αλλά έμετε είμαστε αντιβασιλικοί, γιατί; Γιατί ο θεσμός του βασιλιά ήταν άρνηση της λαϊκής κυριαρχίας. Δεν μου λέτε όμως τον Βασιλιά Ροιδό των Εδίων; Ο Καραμανλής ή ο Παπαδόπουλος; (Φωνή από το άκροατήριο: ο Παπαδόπουλος.) "Ε, ο Παπαδόπουλος έγκρατέστησε τη λαϊκή κυριαρχία; (Φωνές από το άκροατήριο: όχι). "Οχι, βέβαια. Επομένως υπάρχει το βαθύτατο χάσμα μεταξύ ήμων και της δεξιάς. Το γεγονός ότι η λαϊκή κυριαρχία δεν έχει άσκατασθεί στο τόσο αυτό γιατί ή δεξιά είναι ή άρνηση της λαϊκής κυριαρχίας. (Χειροκροτήματα). Ο Καραμανλής, λέγει, έφερε τη δημοτική. Την πολέμησε, βέβαια, Λυσσαλέα ή δεξιά, όταν ο Παπανδρέου την νομοθέτησε. "Άρα, όμως, από την γελία ποίηση της καθαρώνουας από τόν Παπαδόπουλο, ήταν δυνατό να υπάρχει Κυβέρνηση που να επαναφέρει πίσω από σχολεία την καθαρώνουας; "Οχι, βέβαια.

Ο Καραμανλής, λέγει, κρατικοποίησε Ιδιωτικές επιχειρήσεις. Τις κρατικοποίησε ή τις κομμουνιστικές; "Εργαζε τόν Ύδαση και τόν Ανδρέαδη, τόν Ιδιώτη επιχειρηματία που είχε και κάποια συνάθεσημ εϋθύνη και έβαλε στη θέση του τόν κομματόαρχη" επιχειρηματία" επικραλής τών επιχειρήσεων τους. Κατά τί διαφέρουν σήμερα ή "Εμπορική Τράπεζα ή ή "Θλυμιακή, από ότι ήταν επί Ανδρέαδη και Ύδαση; Διαφέρουν σε τίποτε άλλο εκτός από ότι επικραλής τους δεν είναι ο Ανδρέαδης ή ο Ύδασης, άλλα ούνοιικά οι κομματόαρχες της ΕΡΕ-Αναγνώμη της Ν. Δημοκρατίας- ως διαχειριστές τους.

Τι κατάλαβε δη ή άλλη οικονομία; Και μς λένε επίσης: "Αναγνωρίστηκε το Κομμουνιστικό Κόμμα. Όρφατε, λοιπόν, ότι έχουμε και ή τελευταία διαφορά μεταξύ του Κέντρου και της δεξιάς; Ο Καραμανλής άναγνωρίστηκε να αναγνωρίσει το Κομμουνιστικό Κόμμα, γιατί μετά τη δικτατορία δεν μπορούσε να κάνει τίποτε άλλο. Γι να παραπλανήσει τόν Έλληικό λαό και την διεθνή κοινή γνώμη, ότι ή στρατιωτική δικτατορία είχε καταλυθεί άριστικό, έπρεπε να κάνει μερικές χειρωναμίες. Και μεταξύ αυτών ήταν και ή άναγνώριση του Κομμουνιστικού Κόμματος, που, κάτω από τις σημερινές συνθήκες, παίζει βέβαια έντελως διασπορτικό ρόλο από ότι πριν από 30 χρόνια. Έκανε μία χειρωναμία για να μπορεί να γίνει δεκτός, αυτός ο εκπαιδευπος της συνειδητής άντιδράσης από δημοκράτης στας διεθνείς κύκλους, και να τούς κάνει να πιστέψουν ότι ήταν ή προσημαία της δημοκρατικής παλινορθώσεως. Ένυ αυτός στην πραγματικότητα ήταν ή συζάλωση της παρουσίας της χούντας στη δικαιοσύνη, στο στρατό και γενικά τόν άδην ή δημοσία υπηρεσία και την πολιτική ζωή. (Χειροκροτήματα), δεν είναι άνκαμη ή δεξιά να προσημαίεται στις καταστάσεις, για τί διατήρηση της στήν έξουσια. Το αντίθετο μάάλιστα. Το θεσμός τών κοινωνικών ασφαλίσεων, που φιλοδόχησε να εισαγάγει στην Ελλάδα ο Έλ. Βενιζέλος και κατηγορήθηκε ότι ήταν άναταρπός του Κοινωνικού καθεστώτος, εισήγαγε τελικά ο Ίωδνης Βεταζιάς. Είναι γνωστή ή έξ έλλου ή Ιστορία του Συντηρητικού Κόμματος της Μεγάλης Βρεταννίας. Αυτό πραγματοποιήσε τις μεγάλες μεταρρυθμίες, τού εισήγαγαν πρώτοι οι σοκλεύτεροι για να κατηγορηθούν από αυτόν σαν έχθροι του καθεστώτος. Αλλά και οι Χίτλερ και Μουσσολίνι έφάρμασαν όχι λίγες κοινωνικές μεταρρυθμίες προς ατήρηση του έγκληματικού καθεστώτος τους.

Η δεξιά προσέφυγε στην άλλαγή για να διατηρήσει το κατωτημένο. Οι προθεωτικοί για να άνηρηθούν το λαό...

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΑΙ Η ΔΕΞΙΑ

Τι διαφέρουν έμετε το Κέντρο από τη δεξιά. Πρέπει να κάνουμε μία συγκεκριμένη τη διαφορά μας, πέρα από αυτά τ' γενικά που σας είπα. Τι διαφέρουν έμετε από τη δεξιά; Διαφέρουμε, νομίζω, σ' αυτά τ' τέσσερα βασικά πράγματα...

Πρώτο: Έμετς πιστεύουμε στη λαϊκή κυριαρχία. Το μεγάλο έρωτημα που έθεσε ο Γ. Παπανδρέου δεν πήρε ακόμη απάντηση. " Ποιος κυβερνά τόν τόπο αυτό; " Ο λαός ή κάποιοι άλλοι;" (χειροκρατήματα). Το έρωτημα αυτό δεν πήρε ακόμη απάντηση.

Δεύτερο: Πιστεύουμε ότι στην ελληνική κοινωνία πρέπει να σταματήσει ή εκμετάλλευση του ανθρώπου από τόν άνθρωπο. Είμαστε σοσιαλιστές. Πιστεύουμε ότι ο σοσιαλισμός, δηλ. ο κοινωνικός έλεγχος τών μέσων τής παραγωγής δεν βοηθά μόνο στη δικαιότερη διανομή του έθνικου εισοδήματος, αλλά και είναι προϋπόθεση για τήν ουσιαστική αύξηση του έθνικου εισοδήματος. Το κέρδος, κάτω από τες σημερινές τεχνολογικές συνθήκες, δεν βοηθάει στη φυσιολογική αύξηση του κοινωνικού προϊόντος. Μπορεί να βοηθάει τόν άπλο ή τόν βήτα Ιδιότη, δεν βοηθάει όμως το σύνολο τής κοινωνίας.

Πιστεύουμε έμετς ακόμα - και αυτό είναι το σπουδαιότερο- ότι ή σημερινή τεχνολογία από τέρεια το κεφαλαιοκρατισμο οδηγεί από τήν μία μεριά σε μία φοβερή κατασπατάληση άναντικατάστατων πρώτων ύλων, και δεύτερο σε μία άβερπνευτή μόλυνση του περιβάλλοντος, που και τα δύο μαζί δημιουργούν κίνδυνο για τήν επιβίωση του ανθρώπου επί τής γής.

Έμετς τόν σοσιαλισμό δεν τόν θέλουμε από βίτσιο. Νομίζουμε ότι είναι ή διεξοδος, όχι μόνο για το κοινωνικό πρόβλημα, αλλά και για τόν κίνδυνο που δημιουργήσε ή σύγχρονη τεχνολογία για τήν διατήρηση τής ζωής του ανθρώπου πάνω στον πλανήτη. Γι' αυτό μας χωρίζει έλλωσος από τήν δεξιά, που ρυθμίζει τήν πολιτική της και τή σκέψη της πάνω στο συμφέρον τών επί μέρους πολιτών.

Τρίτο: Μας χωρίζει επίσης άρυσος από τή δεξιά ο' ένα άλλο σημείο. Διότι έμετς ότ'ήν εξωτερική μας πολιτική δεν αποβλέπουμε από να βρούμε προτάτες, δεν αποβλέπουμε να γίνουμε υποτακτικοί κάποιου ισχυρού τής γής. Έμετς ζητάμε μία όμοιή θέση μεταξύ τών προηγμένων λαών τής 'Υψηλής, για να αντιμετωπίσουμε από κοινού τα κοινά προβλήματα του ανθρώπου. (χειροκρατήματα). Γι' αυτό θέλουμε, να είμαστε Εύρωπαιοι. Γι' αυτό θέλουμε να πάμε στην Εύρωπη, όχι για να αποταλέσουμε τους φιλελεύθερους συγγενείς του, άπλο ή βήτα ισχυρού έθνους, αλλά για να μπορούμε από κοινού με όλα τα άλλα, να πραγματοποιήσουμε το όνειρο τής έπαχης μας και να συντελέσουμε στο να επιτραπεί στην Εύρωπη να προσφέρει τή μεγαλύτερη ιστορική συμβολή της, να αποταλέσει δηλ. τόν συγκεραστή - να επιτύχει, τα πάντρεμα του Παριστιανικού σοσιαλισμού με τόν φιλελεύθερο κεφαλαιοκρατισμό. Για να μπορούμε να διατηρηθεί ή έλευθερία στον κόσμο. "Αλλά να μπορούμε επίσης, με τήν ταυτόχρονη κοινωνικοποίηση τών μέσων παραγωγής, να εξασφαλιστεί ένα επίπεδο ούλικής διαβίωσης όξιο για τόν σύγχρονο άνθρωπο.

Διαφέρουμε έμετς του κέντρου από τήν δεξιά, γιατί ούδέποτε θα πούμε " άνή, να τή άδση ". Η άδση ανήκει σε μας. Η πολιτική μας είναι πολιτική "έλευθρου ενιζέλου. Δέν είναι πολιτική (χειροκρατήματα) δεληγιάννη ή Ικουλόδη: Δέν είναι πολιτική τής " κερως και έντ'ήμου " Ελλάδας. Δέν είναι πολιτική αυτών υποχωρήσεων. Δέν είναι πολιτική ταύμερλαϊν, που οδηγείτε τήν 'Αγγλία στην αποσχόνη του Ηονάου πρώτο και κατόπιν στον άπλο του πλέκρου. Δέν είναι πολιτική 'Ανταρκτίδα, που παρεχώρησε για να έχει μία νόχη ειρήνης ή Σπάρτη, τήν Κύπρο και το Αίγαίο στους Πέρσες, αλλά αναγκάστηκε να αυτοκτονήσει, να κενόει έπαφικητα, μισούμενος από τή Σπάρτη, όταν διαπίστωσε πόσο άλέβρια ήταν ή κλάνη του.

Τέταρτο: είμαστε αντίθετοι με τήν δεξιά, γιατί είχε τήν δυνατότητα και ή άμυελλήθηκε να άμοιρίσει από τόν οργανισμό του έθνους το μολυσμένο αιμα τής δικτατορίας, Δέν έκαμε άποχωντοποίηση και οι ένοχοι τής δικτατορίας βρίσκονται έξω από τήν "Υπουργείο "Εξωτερικών, βρίσκονται στις 'Ενοπλές Δυνάμεις, βρίσκονται στα Σώματα 'Ασφαλείας, βρίσκονται στη δικαιοσύνη, βρίσκονται σε άλλες τες δημόσιες υπηρεσίες, για να καταστήσουμε εκεί που ήδη έχουμε κατονήσει και να μπορούμε οι άναρχοι να που τόσο σκανδαλιώδως πλούτισαν επί δικτατορίας από τή οικονομία του ελληνικού λαού, να απολαμβάνουν σήμερα τα όνομα πλούτη τους, χωρίς να ντρέπονται κανένα και να φοβούνται κανένα.

Με τή μας χωρίζει από τή δεξιά: "Οποιος μετ, τί δεξιά τί κέντρο Δέν ζέρει τί λέει: (χειροκρατήματα).

ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΑΙ Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ

για τις τύχες του, θα ίδρύσουμε τον " Ομοσπονδιακό Λήμο του Μεκανοπεδίου της Αττικής" για όλες τις ανάγκες που μπορούν να αντιμετωπισθούν, μόνο στο σύνολο του Μεκανοπεδίου. Το ίδιο και για τη μέγιστη Θεσσαλονίκη. Καί αβρία πιθανώς για το Βόλο, τη Πάτρα και το "Μράκλειο, για να μη κατανηθούν και αυτές οι πόλεις σάν τήν "Αθήνα και τόν Πειραιά. Καί όταν λέγω ανάγκες και μόνο στο σύνολο της ένιατης μεγαλοπόλεως μπορούν να λυθούν, έννοια, βέβαια, έκτός από τήν ύδρευση, τις συγκοινωνίες, τό φωταέριο, τήν αποχέτευση, τήν ρυμοτομία και όλα τά παρόμοια.

Έμετε, έν έλθουμε στη Κυβέρνηση, θα δώσουμε στην άποκέντρωση τό πραγματικό της περιεχόμενο.

Γιά να μη νομίζετε ότι δέν έχουμε πρότυπα, θα γυρίσουμε στο θέματα της Τοπικής Αυτοδιοικήσεως και της Άποκεντρώσεως, σέ όλα σασά είχε καθιερώσει τό Σύνταγμα του 1927. Τό μόνο Δημοκρατικό Σύνταγμα της χώρας...

β) η διανομή του έθνικού εισοδήματος

Δεύτερο: Στο θέμα της διανομής του έθνικού εισοδήματος, τί θα κάνουμε; Από μεγάλες κυβέρνεις έχει χορηγήσει ο Έλληνας λαός, όπως και από μαγικές λύσεις. Θα σάς πω μερικές πολύ πρακτικές διαρρυθμίσεις, που είμαστε άποφασισμένοι να πραγματοποιήσουμε. Δέν έπιτρέπεται κανένας άπόμαχος της ζωής να έχει σύνταξη μικρότερη από τό 80% του μισθού που παίρνει ο πρωτοπαραχόμενος στη δημοσία ύπηρεσία ύπάλληλος, (χειροκροτήματα). Είτε είναι αυτός άπόμαχος τών πολέμων, είτε είναι άπόμαχος της θάλασσας, του κάμκου, του εργοστασίου ή του γραφείου. Θα ύπάρξει ή " λαϊκή σύνταξη", όπως ύπάρχει στη Σουηδία. Πάνω από αυτή θα μπορεί να έχει σύνταξη ο καθένας ανάλογα με τό χρόνια που δουλέψε και τις εισφορές που έχει καταβάλει. "Αλλά ή " λαϊκή σύνταξη " θα είναι ανεξάρτητη από τό έτη ύπηρεσίας και τις εισφορές.

Τό ίδιο ανεξάρτητη από έτη ύπηρεσίας και εισφορές θα είναι ή βασική " λαϊκή Ιατρική περίθαλψη". Όλοι οι Έλληνες πρέπει να είναι ίσοι άπέναντι της άρρώστειας. Δέν μπορεί να ύπάρχουν προνομιούχοι και μή, Αυτομνηστικά και καταδικασμένοι. Όλοι πρέπει να είμαστε ίσοι άπέναντι στόν κίνδυνο αυτό. Δέν πρέπει όταν άρρωστήσει ή γυναίκα κάποιου, να αντιμετωπίζεται τήν πεύνα, τό ξεπούλημα του χειρουργού ή και του σπιτιού του. Γιά κάθε Έλληνα θα έξασφαλίσουμε τη " λαϊκή περίθαλψη", όπως γίνεται στη Σουηδία. Όλο τό έλληνοπαιλο πρέπει να έχουν "ισότιμο εύκαιριών", όταν γεννηθούν, για να μπορούν να σταδιοδρομήσουν ανάλογα με τό ψωικάτους προικίσματα, και όχι μόνο τήν κατάσταση της οίκογενείας τους.

Γιά κάθε Έλληνα θα έξασφαλίσουμε δωρεάν παιδεία, και λέγω και τό έξελξι: όποι φοιτούν στο Πανεπιστήμιο πρέπει να άμεφρονται. Είναι πραγματική ύπηρεσία που η: φέρει ο νέος στην κοινωνία και όχι μόνο στην σπύδα του: ο: ότι η: γίνονται στο Πανεπιστήμιο. Η κοινωνία κάνει τη μεγαλύτερη επένδυση επάνω ο' ένα μέλος της. Έπομένως, κατά τό σύστημα ύποτροφιών ή δασκάλων, που είναι για να έμπαίζουν μάλλον τόν κόρα, πρέπει να σταματούμε, και να αντικατασταθούν με ένα σύστημα, σύμφωνα με τό όποιο ο φοιτητής θα άμεφρονται. Διότι επενδύεται άπάνω του ή σοφία της κοινωνίας.

Τέλος ή ατέγη θα είναι άντικείμενο πραγματικής μέριμνας του συνόλου, όπως γίνεται στο κράτη του δημοκρατικού σοσιαλισμού, της Ικανοποιητικής χώρας.

Θά μου πείτε " που θα βρεθεί τό λερτά;" Θα σάς άπαντήσω άμέσως, γιατί δέν πνυθαρίζω να μιλάω, χωρίς προηγουμένως να έχω μελετήσει τό θέμα. Είμενος ή φοροδιαφυγή κατά τήν κυβέρνηση άνέρχεται σέ 30 δισεκ. τό χρόνο. Εί: δέν λέει κάποτε - κάποτε κανένα φερετάκι ή Κυβέρνηση; Όλο άλήθειες λέει; Άλλοι ύπολογίζουν τη φοροδιαφυγή σέ 100 δισεκ. Έγώ να βάλω ένα μέσο όρο, θα τήν ύπολογίσω σέ 50 με 70 δισεκ. Όταν έχω 60 με 70 δισεκ, αυτό που σάς πρότεινα γίνεται πραγματικότητα.

Είναι ντροπή τό φορολογικό μας σύστημα. Τό διακρίνεις και ο υδών. Σήμερο ουδός πληρώνει; Πληρώνει μόνο ο μισθοσυντάκτης, και όποιος έχει ένα αίμνητο. Όλοι οι άλλοι κοροϊδεύουν και άπατούν. Τό λέγω κι' άς έχω φίλους τών έλευθέρων έπαγγελματιών, που είναι παρόντες; Είναι τό σύστημα τέτοιο, που όλοι είμαστε φοροφύδοι ή κοροκλέφτες. Έ δέν μπορεί να συνεχιστεί αυτή ή κατάσταση. Τό Κόμμα μας θα έμπράξει τη φορολογική δικαιοσύνη, όχι γιατί είμαστε " φορομηκτες", αλλά γιατί είτι: να κορφέουμε με έργα και όχι με λόγια να πληρώσουμε τήν κοινωνική δικαιοσύνη.

γ) Παραγωγή- κοινωνικός έλεγχος

Τρίτο: 'Αλλά θέ μου πείτε, μιλάς για μορφομα του έθνικού εισοδήματος. Δέν θέ πρέπει να τό φτιάξεις πρώτα; Πώς θέ αύξήσεις τό έθνικό εισόδημα; Καί, θέ τό αύξήσουμε τό έθνικό εισόδημα, άν τή διαχείρηση τών μέσων τής παραγωγής δέν τήν άφήσουμε μόνο στόν ιδιώτη, με δόγη, με τό κέρβος άλλα τή άφήσουμε κάτω από τόν κοινωνικό έλεγχο.

Προσέχετε όμως. Δέν επαγγέλλομαι επέκταση τών έθνικοποιήσεων αυτή τή στιγμή, για τό προεχί κέντε τουλάχιστο χρόνο. Δέν νομίζω ότι είμαστε ώριμοι για να πάμε σε νέες μεγάλες έθνικοποιήσεις. Όσοι μιλάνε για μεγάλες έθνικοποιήσεις θέλουν να έμπαξουν τό λαό. Δέν έχουμε τό έπιτελετό. Δέν έχουμε τήν κρατική όργάνωση. Έπομένως, ένα μεγάλο μέρος τής παραγωγής θέ μείνει στό χέριο τών ιδιωτών, στις ιδιωτικές επιχερήσεις. 'Αλλά υπό έλεγχο κοινωνικό. Οά ύπάρξει ό έλεγχος καί θέ ύπάρξει στός διοικήσεις τών μεγάλων επιχερήσεων συμμετοχή τών εργαζομένων.

'Αλλά ή μεγάλη μας επανάσταση ζέρετε ποιά θέ είναι; Θέ σταματήσουμε τήν άπάτη τών λεγομένων "δημοσίων", "έθνικοποιημένων" ή "κρατικών" επιχερήσεων. 'Αλλού, όταν τό κράτος άπαλοτριώσει μία επιχείρηση, ή όταν ίδρύει επιχείρηση, έχουμε τό λεγόμενο κρατικό σοσιαλισμό. Στή χώρα μας ζέρετε τί έγινε ή Ένωσια του κρατικού σοσιαλισμού; "Εγινε Ένωσια" κομματικό κεφαλαίο-κρατισμό". Αύτές όλες οι επιχερήσεις που άνηκουν στό κράτος, κατά τό διαφύβουνο από τής ιδιωτικές διαφεύβουν στό ότι, άντί να έχουν επικεφαλής τόν υπεύθυνο ιδιώτη επιχερήματα, που καλώς ή κακώς τής έδημιούργησε, διευθύνονται από τόν άνεύθυνο κομματόρχη. Πάρτε τής Τρόπεζες, πάρτε τούς ΣΑΤΑ, πάρτε τούς σιδηροδρόμους, πάρτε τό πάντα. 'Εάν διοβάζετε τής εφημερίδες, θέ δείτε ότι απότομα - απότομα έγιναν διαχειρησιακές ιδιοφυτες αύτοί που πρόωσαν χθές άκμα τό κόμμα τής ΕΔΗΚ, αύτοί που από 50 ή 60 τους χρόνια φυτσίτηκαν έξωσνα καί έτρεξαν να ένταχθούσν στή "Νέα Δημοκρατία"; "Η λεγομένη σήμερα" σήμεσια επιχερήσση", είναι στήν πραγματικότητα "κομματική επιχείρηση". Καί αύτοϋ του είδους ή επιχίρηση είναι χειρότερη από τή χειρότερη ιδιωτική:

"Εμείς, τή διαχείρηση τών "δημοσίων επιχερήσεων" θέ τή δώσουμε στους υπεύθυνους φορείς τής παραγωγής καί τής καταναλώσεως, μοιράζοντας σ' αυτούς τούς τίτλους ιδιοκτησίας. Καί θέ αφήσουμε φυσικά μιά συμμετοχή καί στό κράτος, που δέν θέ είναι άναγκαστικά ή άποφασιστική.

Θή νομίσατε ότι αυτό που λέγω είναι άνακόλυση δική μου. Έφερε έδώ, αυτή ή κυβέρνηση, έναν πραγματικό έξαιρητικό άνθρωπο, τό σέρ κίου Γκρήν, για να μάς καί πώς να όργανώσουμε τήν τηλεόραση. Καί είπε ότι, τό διοικητικό συμβούλιο τής τηλεόρασης πρέπει να άποριζεται από άντιπροσώπους, όχι μόνο του κράτους, όχι μόνο τών πολιτικών κομμάτων, άλλα καί τών εργατικών συνδικάτων, τών άγροτικών συνεταιρισμών, τών καταναλωτών, τού Τεχνικού Έπιμελητηρίου, τών συλλόγων τών γιατρών, τών δικηγόρων κ.ο.κ. Αυτό να διορίζει τόν διευθυντή καί όχι τό κράτος καί αυτό να έλέγχει τήν διαχείρηση.

Αυτό σημαίνει κοινωνικοποίηση. Είναι ή φόρμουλα που έδωσε ό σέρ κίου καί ή οποία βέβαια είναι αυτή που εφαρμόζεται - με παραλλαγές - σε πολλές χώρες του δημοκρατικού σοσιαλισμού. Φιλολοζούμε, έμετς ή Ε.Κ. ή Ε.Δ.Η.Κ. να τήν ημιομοιοποιήσουμε, όταν πάρομα τήν έξωσνα, για να μπορέσουμε αυτούς τούς τομείς τής οικονομίας μας να τους θέσουμε υπό τόν πραγματικό κοινωνικό έλεγχο. Καί όχι άπλως τόν κρατικό, που καταντάει κομματικό.

'Η εννημέρωση του έλληνικού λαού

'Υπάρχει ένας άλλος τομέας παραγωγής, που πρέπει τό ταχύτερο να τεθεί υπό κοινωνικό έλεγχο, με τόν ίδιο τρόπο. Είναι ή διάδοση τών νέων, ή εννημέριση του έλληνικού λαού. Τό ραδιόφωνο καί ή τηλεόραση είναι μονοπώλια του κόμματος, που κυβερνά. Όπως κατόντησαν οι εφημερίδες στήν 'Ελλάδα, έχουν γίνε μονοπώλια, που είναι όμως θέριμα στήν χρηματοδότηση τής κυβερνήσεως. 'Η γαλλική μεγάλη εφημερίδα "LE MONDE", ή "LA STAMPA" τής 'Ιταλίας, ή "Αλγεμίντε Τσάτογκ" τής Γερμανίας, καί ή γαλλική "Φιγκαρό", έπασαν να έλέγχονται από ιδιώτες. 'Ανήκουν στους συντάκτες, στους τυπογράφους, στους ίδρυτές καί στους κεφαλοεύχους. Έτσι οι εφημερίδες αυτές δίνουν νέα! Δέν μοιράζουν όπιο στόν λαό.

*Οσοι τις διαβάζουν ενημερώνονται. Και δεν συμβαίνει ως και παλιότερα στην Ελλάδα. Αυτός που σας μιλά, μπορούσε πιά εύκολα να επικοινωνήσει με ελληνικό λαό την εποχή της δικτατορίας παρά σήμερα. Όταν αποφασίζω να βάλω το κεφάλι μου στο ντραβή, φώναζα τόν Τσατσαρώνη ή φώναζα τόν Τόνγκ - ένα του Ππ - Ππ - ΣΓ ή της Ντύουσε Βέλλε - ταύκανα δηλώσεις και τόν βράβυ τις μάβαινε δό ελληνικός λαός. Κινδύνευσε, βέβαια, να πάω στη φυλακή ή και στο έκτελεσιτικό απόσπασμα. Είχα όμως τήν δυνατότητα να επικοινωνήσω με τόν ελληνικό λαό. Σήμερα και στη φυλακή να βέλω να πάω και στο έκτελεσιτικό απόσπασμα, ή φωνή μου δεν μπορεί να φτάσει " καθωρή " στόν ελληνικό λαό. Γιατί; Γιατί και ο τύπος και ή τηλεόραση, είναι στό χέρια της κυβερνήσεως. Η μέν τηλεόραση άπ' εσθρας, ή δέ τύπος με τή μέθοδο της τροπεζικής πιστοδοτήσεως που έλέγχεται από τό κράτος, είν στρέφονται έναντίον κανενός. Άπλως διαπιστώνω καταστάσεις.

Γιά να μπορείς ή κοινωνικοποίηση να γίνει πραγματικότητα, πρέπει βεβαίως να αλλάξουμε άρδην τό σύστημα του συνδικαλισμού, που υπάρχει στην Ελλάδα. Είναι ντροπή ο σημερινός συνδικαλισμός. Άπλως δημιουργεί δεσμά γιά τόν έργατή.

Και είναι ντροπή επίσης ή έννοια των συνεταιρισμών, όπως τήν κάπνιστήσαμε στις περισσότερες περιπτώσεις. Πρέπει και ο συνδικαλισμός και ο συνεταιρισμός να αναμορφωθούν, γιά να αποτελέσουν μαζί με τή δημοτική διαχείρηση τό θεμέλιο πάνω στό όποιο θα δοραιωθεί τό σύστημα του κοινωνικού έλεγχου τών μέσων της παραγωγής.

Εμείς δέ θα επιβάλλουμε αυταρχικές δεσμεύσεις σε κανένα. Ήλλά θα έχουμε ένα " Σχέδιο " ένα " Πενταετές Πρόγραμμα ", που θα κατορθώνεται όχι μόνο από τήν Κυβέρνηση, όχι μόνο από τις παραγωγικές τάξεις, αλλά και από τούς καταναλωτές, αλλά και από τούς άπόμαχους, γιά να μπορεί να γίνει ή κατοχυρωμένη συζήτηση γιά όλους τόσο στόν τομέα τών επενδύσεων, όσο και τής παραγωγής.

Είνα τέτοιο σύστημα, άσκηταί μου φίλοι, δέν θα εξασφαλισθεί μόνο ή δικαιοσύνη στη διανομή του εθνικού εισοδήματος, αλλά και ο' πλλαπλασιασμός του εθνικού εισοδήματος.

δ) Προστασία του Περιβάλλοντος

Τέταρτο: Άλλά πέραν από τή διανομή και τήν παραγωγή έχουμε τό θέμα της διαφυλάξεως του πολιτιστικού και του φυσικού περιβάλλοντος. Σήμερα τό κράτος αυτό μπορούμε, δέν ξέρει τί σημαίνει περιβάλλον, άπναι να καταστρέφονται, χωρίς να παίρνει κανένα μέτρο, άπλως γιά να απολαμβάνουν άνομα ή παρεξηγημένα κέρδη άρισμένοι ιδιώτες. Κατορθώσαμε να επιφέρουμε τέτοια καταστροφή στόν Παριενώνα τά τελευταία 25 χρόνια, δηλ όέν έπέφεραν 25 αιώνας, άπ' ότου στέκεται στόν Ιερό λόφο της Ακροπόλεως. Καταρθώσαμε στη γενιά μας να καταστρέψουμε και να μεταβάλουμε σε νεκρή υερόδν θάλασσα τήν Έλευσίνα. Άπειλείται με νέκρωση ο Βερμολικός. Γιατί; Γιατί, με τή σύγχρονη τεχνολογία στό χέρια του καπιταλισμού, είναι μοιραίο να γίνεται αυτή ή καταστροφή που σας είπα. Έάν δέν λάβουμε τά μέτρα μας, σε λίγα χρόνια δάκκληρο τό Αίγαίο και γενικότερο ή Μεσόγειος Ίαυς, θα γίνουν νεκρές θάλασσες.

Εμείς θα άσκησουμε άκκληρημένη πολιτική προστασίας του πολιτιστικού και του φυσικού περιβάλλοντος. Όχι βέβαια γιά να άναστήσουμε τήν παραγωγική δραστηριότητα, αλλά γιά να τήν έλέγξουμε. Έάν θέλετε να σας τό πω πιά παραστατικά: Έδώ κοντά υπάρχει ένα νησί, ή άγαπημένη μας Αίγινα. Πηγαίνετε στην Αίγινα να ντροπισατέιτε. Κοντά στο ναό της Αφάς και κοντά στο 100 συζωνικό έκκλησιόκιο υπάρχουν 2 νταμάρια. Τί θα κερδίσουν αυτά οί άσυνείδητοι που άνοιξαν αυτά τό νταμάρια; Μερικά έκτομμύρια δραχμές. Ένα, δύο, τρία, πέντε, θα καταστραφούν, ο ναός της Αφάς σε μερικά χρόνια, θα καταστραφούν και τό 100 συζωνικό έκκλησιόκιο - που είναι άμυθητη περιουσία. Νά τό κράτος του κεφαλαιοκρατισμού! Έναντίον αυτού του κράτους πολέμησε και γι' αυτό θέλωμε να υπάρξει κοινωνικός έλεγχος τών μέσων παραγωγής και προστασία του περιβάλλοντος.

Άλλά θέλετε να σας πω και κάτι άλλο; Σήμερα έχουμε 3 με 4 έκτομμύρια τουρίστες. Σκεφτείτε τί θα γίνει σε 10 χρόνια, γιά να μην πω σε πέντε, όταν θα έχουμε 10 έκτομμύρια τουρίστες; Θα καταστραφούν τό πάνω στόν τόπο αυτό. Άφήστε που άν δέν υπάρχει κοινωνικός έλεγχος και στόν τομέα αυτόν κινδυνεύουμε όλοι να ζούμε άημερεύοντας άπλως τούς ξένους και δη ή Ελλάδα να γίνει πάταλα...

Αυτό τό κράτος της δεξιάς, δέν πρέπει λοιπόν να καταστραφεί, γιά να

συνεπεί η Έλλάδα; Έμεϊς θέ πάροουμε όλα τά μέτρα πού επιβάλλεται γιά τήν προστασία του πολιτιστικού καί του φυσικού περιβάλλοντος, σάν βασικό χρέος γιά τή διαφύλη της χώρας καί της πολιτιστικής κληρονομιάς της.

ε) Έξωτερική πολιτική

Πέμπτοι Έχοουμε τό θέμα της έξωτερικής πολιτικής. Είμαστε καλοί καί άγιοι, αλλά δν δέν Έχοουμε σωστή έξωτερική πολιτική, μπορεί τό πάντα νά αρθήσουν. Πού στήριζετ αι η πολιτική του κ. Καραμανλή; Είναι, όπως τήν είπαμε μονοδιάστατη "Ανήκομε εις τήν άδυσιν" καί ή άδυσή διδ της Τουρκίας, πού είναι πάρα πολύ άδυσή σύμφωνα μέ μερικούς συμμάχους μας, μπορεί νά κατορθοχθίσει τό νησιό μας, τό Αίγαίο καί πιθανώς άλλόκληρη τήν Έλλάδα.

Εάν έλθοουμε στην Κυβέρνηση, θέ ανατρέξοουμε τή μονοδιάστατη αυτή έξωτερική πολιτική. Θέ εφαρμόσοουμε πολιτική "τροχανόμου" στό κάβριο αυτό σταυροδρόμι της Ιστορίας καί όχι "ύαλοκαθαριστή", γιά τίς λιμουζίνες πού σταματάνε στό κόκκινο φως, γιά νά μής έθώσουν ώς μπούξαι μία δεκάρα; Θέ ακολουθήσοουμε τήν έξωτερική πολιτική πού μής έδίδαξε, καί τό τονίζω, γιατί είμαι βενιζελικός πριν γεννηθώ ήκόμη, ό "λευθερίας βενιζέλος".

Η ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

Κύριοι, φοβόμαι πώς σας κύρασα, πώς σας είπα πολλά πράγματα. "Αλλά νομίζω ότι σας έδωσα μία ολοκληρωμένη εικόνα της καινούργιας Έλλάδας, πού υλοθοσοούμε νά δημιουργήσοουμε. Ίσως είπα πώς θέ είναι συγκροτημένο τό κράτος. Ίσως είπα πώς θέ είναι οργανωμένη ή διονομή του έθνικού εισοδήματος. Ίσως είπα πώς θέ είναι οργανωμένη ή παραγωγή. Γνωσόαθη νά σας έξηγήσω τί θέ κάνοουμε γιά τό περιβάλλον. Καί προσέθεσα νά σας πω τί θέ κάνοουμε από άποψους έξωτερικής πολιτικής. Ίσως έδωσα, σέ άδρες γραμματείς αού πού είναι ή πεμπτομοσα του πιστεύου του κόμματος. Ίσως ανέλασα τή μοναδικότητα του Κέντρου. Έχοουμε λοιπόν όκνη πού είμαστε υπερασπίσει γιατί, αντίθετα μέ τόν σκοταδισμό της δεξιάς καί τή μέση της άριστερας, είμαστε οι μόνοι πού ενύ κρατοούμε ψηλά τό κεφάλι, βλέποουμε μπροστά μας καί έχοουμε πάντα τό πόδι πάνω στη γη - γιά νά προχωρήσοουμε στίς μέρες πού έμεϊς έταξε ή Ιστορία καί ή γεωγραφική μας θέση; Έχω όκνη νά σας λέγω ότι τό κίτρο καί ή πολιτική έκφρασή του, τό κόμμα μας - η δημοκρατική Ένωση Κέντρου - είναι σχεδόν συνησομένα, τυτίζονται μ' αού πού λέμε Έλλάδα; "

ΓΥΡΙΣΤΕ ΟΛΟΙ ΣΤΟ ΚΟΜΜΑ

Πηρήσανοι έπομένως γιά τήν άποστολή του ως συσπειρωθούμε κοντά γού, έπί τό κόμμα μας.

Περάσομε στί φοροική κρίση. Τό άπόστημα άνοίξει, Έσυγαν τό κοκό ού καί οι άριστητημένες άρρίες. Έμένον οι γραφοί ισοτιμ. Ο δρόμος γιά νά ένομομε τήν ύγεια του είναι άνοίχοντας Έλλάδα νά του δώσοουμε τή παλιά του ρόμη. Έλάτε ρτιάζοουμε τό κόμμα μας τέτοιο πού πρέπει νά είναι από τήν άποψη της οργανώσης, της οικονομικής του άύθυναρξίας, αλλά καί της ιδεολογικής του καθορότητας.

Βέβαια, όλο μου, όπύ όσα είπα γίνοντα δέν είναι άριστικά. "Όλο θέ άγο φησιοτοϋν τελικά στί Συνοδorio του Κόμματος, πού θα συνέλθει στις άρχές του προεσοχού έτους καί στό κόπια θέ συμμετάσχει ή βάση μέ ένα άποφασιστικό τρόπο. Γιατί στί Συνοδorio του Κόμματος, δέν ύπάρχει κανένας σορότερος ή μεγαλύτερος ά από τον έλλη. "Όλοι είναι ίσοι. Καί θέ προτανούσει ή συλλογική σφρα ή βούληση.

"Απευθύνομαι έπαρμένως, σέ όλους, όσα γιά τόν έλλη ή βήτα λόγο δέν μετανοάναι κοντά μας, στίς τάξεις μας, όσοι παραπληθθέντες ή άπογοητευθέντες είστε, σέ ακροβή μας. Αλλά καί σ' αούτους πού πήσαν θέση αντίθετη μέ τή δική μας. Γιατί τα πού καί τήρήν ήμίν. Γενική άνηγοτα. Δεχόμαστε ότι όλοι κάνομε λάθη. Δύναται περσοότερο άλλος λικότερο, δέν δικαιόοουμε ότι μόνο έμεϊς έχοουμε όκνη. Έλάτε όκνη στί κόμμα μας, έλάτε νά συλλογίσουμε μαζί. Ίάν ίσοι, σάν όλοι είπαμε. Γιατί αούτό τό κόμμα ύπαλεί τήν άνηγοτα της παλώσης - τήν άνηγοτα του νά εννοήται ή Έλλάδα βανά σέ ένα παρατάξει, πού ή μία νά θέλει νά καταπορήσει τήν έλλη. Το Κόμμα πού είναι ή συνταγμένη της άνηγοτας ενόθησας, της μόνης άνώστηρης στό έθνος - βερά έθνοική καί κοινωνική προβλήματα πού αντίτροπήσοουμε. Έλάτε, ός τό λένει αούτος πού προτίναται του Κομματος αούή τή στιγμή καί πού δέν έχει σάν μοναδική

φιλοδοξία του, να μείνει άρχηγός, γιά να βουλιάζει τό κόμμα. Καί που είναι έτοιμος να προσφέρει τήν Άγερσα, άν είναι άνόγκη, γιά να σωθεϊ τό κόμμα.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΑ

Άγαπητοί μου φίλοι, θά τελειώσω. Δέν μ' άρέσουν οί μεγάλες κουβέντες. Ξέρετε δέν είμαι ένας άνθρωπος που δοκράζω εύκολα. Αύτή τήν περίοδο, όμως, πρέπει να σάς τό πω: φοβάμαι γιά τήν Έλλάδα. Γιατί οί διεθνείς συνθήκες όπως τίς διαμόρφωσε ή δεξιά, δημιουργοῦν θέμα γιά τή διατήρηση τῶν συνόρων τῆς ελληνικής επικράτειας. Αύτός ό φόβος μέ συνέχει. Καί γιατί πιστεύω ότι ή Ένωση του κέντρου είναι ή έγγύηση γιά τήν διατήρηση τῶν συνόρων μας, γι' αυτό δέχτηκα να αναλάβω τίς ευθύνες τῆς Άγερσας ενός κόμματος που είχε σχεδόν μεταβληθεϊ σε ναυαγίο.

Αύτή τή στιγμή, άγαπητοί μου φίλοι, φοβάμαι καί γιά ένα άλλο πράγμα. φοβάμαι ότι ή δημοκρατία βρίσκεται σε σοβαρό κίνδυνο. φοβάμαι ότι άν δέν προσέξουμε, κάποια νέα επανάληψη μις επάρατης 21ης Απριλίου μπορεί να ναι ή μοίρα μας. Μόνο γι' αυτό δέχτηκα να περάσω τούς 6 μήνες του μαρτυρίου που πέρασα, μαζί μέ τούς άγαπητούς μου φίλους, τούς δεξιούς αγωνιστές, τό Ιτυλιανό Χούτι καί τό Νικήτα Βενιζέλο, καί δλους έσας.

Θά τελειώσω. Δέν είναι μυστικό ποιά είναι ή φιλοδοξία μου. θέλω τό ταχύτερο να ξεκινήσουμε γιά τή μεγάλη σταυροφορία, που είναι ή αποστολή του κόμματός μας. Για τή σταυροφορία που έχει σκοπό τήν έξασφάλιση, πρώτα-πρώτα, τῆς συνασφάλσεως τῶν Έλλήνων. Δεύτερα τήν κατοχύρωση τῆς δημοκρατίας καί τρίτο τήν διασφάλιση τῆς έδασηκῆς μας άκεραιότητας.

Δέν ύπάρχει μεγαλύτερο δόλημα, άν θά ύπάρξει όμως καί μεγαλύτερη ίκανοποίηση γιά δλους μας. Γιατί άν επιτύχουμε, ή γενιά μας να αποδειχθεϊ άντάξια τῶν γενεῶν, που προηγήθησαν στο ιστορικό αυτό καί άκατάλυτο, έπιζω, κόμμα μας. Σας χαιρετίζω καί σας εύχαριστώ. (χειροκροτήματα παρατεταμένα).

